

УКРАЇНА

(19) UA (11) 61832 (13) A

(51) 7 A61K35/78, A61B10/00

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІОПИС
ДО ДЕКЛАРАЦІЙНОГО ПАТЕНТУ
НА ВИНАХІДВИДАЄТЬСЯ ПІД
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
ВЛАСНИКА
ПАТЕНТУ

(54) СПОСІБ ЛІКУВАННЯ СИНДРОМУ ВЕГЕТАТИВНОЇ ДИСТОНІЇ

1

2

(21) 2003065827

(22) 24 06 2003

(24) 17 11 2003

(46) 17 11 2003, Бюл. № 11, 2003 р.

(72) Симоненко Григорій Геннадійович

(73) НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. О.О. БОГОМОЛЬЦЯ

(57) Спосіб лікування синдрому вегетативної дистонії, що включає застосування лікарських препаратів,

який відрізняється тим, що до лікування визначають індивідуальну чутливість пацієнта до гомеопатичного препарату, призначають гомеопатичний препарат дозою 200 СН по 3 гранули per os 1-5 разів на добу в період загострення або 1-3 рази на тиждень в період нестійкої ремісії одночасно з транквілізатором, антидепресантом, а також вегетотропним препаратом в разі потреби

Винахід, що заявляється, стосується медицини, точніше неврології, і призначений для лікування синдрому вегетативної дистонії.

Вегетативні розлади (їх природа, клінічні прояви та лікування) є однією з актуальних проблем сучасної медицини. Це обумовлено кількома факторами і, перш за все - надзвичайною поширеністю вегетативних порушень. За даними численних епідеміологічних досліджень, в популяції вегетативні відхилення, починаючи з пубертатного віку, зустрічаються у 25-80% спостережень. Значний діапазон даних масового дослідження пояснюється неодноразовністю методичного підходу, врахуванням або всіх, або найбільш виражених розладів. Однак, розповсюдженість вегетативної дисфункції серед населення наочна, в тому числі серед людей, які вважають себе практично здоровими [1].

В залежності від переважання тону складових ланок вегетативної нервової системи (ВНС) синдром вегетативної дистонії (СВД) проявляється блідістю та сухістю шкіри, холодними кінцівками, блискучістю очей та легким екзофтальмом, нестійкістю температури, тахікардією, тахіпноєм, підвищенням артеріального тиску (АТ), запором, безсонням, парестезіями, м'язовим тремтінням, зниженою переносністю сонця, тепла, шуму, світла, кави у разі симпатикотонії та холодом, вологістю і блідістю шкіри, гіпергідрозом та гіперсалівацією, брадикардією, зниженням АТ, дихальною аритмією, схильністю до непритомності і збільшення маси тіла, депресії та апатії у разі парасимпатикотонії [2].

Традиційний спосіб лікування СВД передбачає призначення денних та нічних транквілізаторів (рудотель, мезапам, седуксен, феназепам) та антидепресантів (меліпрамін, амітриптилін), а також

β-адреноблокаторів (анаприлін, обзидан, віскен, кордарон) або холіноблокаторів (атропін, настоянка Красавки) [3].

У зв'язку з зростанням алергічних проявів та побічною дією медикаментозної терапії застосування тих чи інших лікарських засобів буває ускладнено [4].

В останні десятиріччя з'явилися нові концепції терапії, в основу яких лягли важливі відкриття в області фізики, біології, медицини, що підтверджують і намагаються пояснити дію надзвичайно малих доз гомеопатичних ліків [5, 6].

Все це викликає необхідність пошуку і застосування при даному захворюванні нових засобів, що підвищують її ефективність та нівелюють негативний вплив медикаментозної терапії на хворого. Перспективним у цьому напрямку є включення у терапевтичний комплекс гомеопатичних лікарських засобів.

Найбільш близьким, за технічним рішенням до заявляемого способу (прототипом) є спосіб лікування СВД [3]. Але даний спосіб спрямований на лікування неврологічної патології з використанням в комплексному лікуванні переважно психотропних та вегетотропних препаратів.

В прототипі описаний спосіб медикаментозного лікування хворих на СВД за допомогою тільки психотропних та вегетотропних препаратів. Але даною способом притаманні наступні недоліки, в умовах вираженого загострення захворювання застосування тільки психотропних та вегетотропних препаратів буває часто недостатнім. При тривалому використанні даних груп препаратів можливі фармакологічні ускладнення та зниження ефективності внаслідок звикання пацієнта до їх дії.

(19) UA (11) 61832 (13) A

Винахід, що заявляється, вирішує задачу підвищення ефективності лікування СВД за рахунок стимуляції саногенезу організму, що проявляється в психокорегуючій, імунomodельюючій, протизапальній і спазмолітичній дії гомеопатичних препаратів

Технічний результат, що досягається, буде полягати у значному скорішому досягненні ремісії захворювання, комплексності лікувального ефекту (зменшення супутніх ознак), збільшення тривалості ремісії і зменшенні частоти загострень за рік

Поставлена задача досягається тим, що у заявленому способі лікування СВД, що включає застосування лікарських препаратів, згідно винаходу, до лікування визначають індивідуальну чутливість пацієнта до гомеопатичного препарату, призначають гомеопатичний препарат в дозі 200СН по 3 гранули per os 1-5 разів на добу в період загострення або 1-3 рази на тиждень в період нестійкої ремісії одночасно з транквілізатором, антидепресантом, а також β -адреноблокатором або холіноблокатором в разі потреби

Ознаками, які відрізняють спосіб, що заявляється, від способу-прототипу є використання транквілізаторів, антидепресантів, а також вегетотропних препаратів одночасно з гомеопатичними препаратами. За літературними даними такий підхід до лікування ще невідомий

Спосіб здійснюється таким чином

На першому етапі класичною методикою визначають індивідуальну чутливість пацієнта до гомеопатичного препарату

На другому етапі призначають надмалі дози гомеопатичних препаратів (200СН потенція) одночасно з загальноприйнятими препаратами - з частотою, в залежності від ступеню загострення

Таким чином, на фоні традиційної терапії у вигляді транквілізаторів, антидепресантів та вегетотропних препаратів застосовують гомеопатичний препарат в дозі 200СН по 3 гранули per os 1-5 рази на добу в період загострення і 1-3 рази на тиждень в період нестійкої ремісії на протязі року

На основі аналізу клініко-лабораторних даних встановлено

1 Гомеопатичні препарати в комплексному лікуванні позитивно впливають на клінічну симптоматику та перебіг СВД, що проявляється у скорішому досягненні ремісії на 3,1 дні, збільшенням періоду ремісії в середньому до 5,2 місяців і зменшенням частоти загострень до 2,3 разів на рік

2 Гомеопатичні препарати в комплексному лікуванні позитивно впливають на супутні симптоми, що проявляється у нормалізації апетиту (75%), стулу і поліпшення етану геморою (73%), зменшення скарг на тяжкість у правому підребер'ї та відчуття металевого присмаку в роті (68%), щезнення проявів медикаментозної алергії (98%)

Конкретний приклад застосування

Хворий Яковенко В.М., 1962р.н. (історія хвороби №3535 1995р.) знаходився у відділенні неврології ЦРКЛ №6 ("Медмістечко") з діагнозом ВСД за гіпертонічним типом. Було проведено комплексне лікування: Нітразепам 0,01 2 рази на день, Каптоп-рес 0,05 2 рази на день, Корінфар 0,01 3 рази на день, Атенолол 0,025 2 рази на день, настій Валеріани (20 200мл) 1 столова ложка утрим і в обід, настоянка Пустирника по 30 крапель на ніч, Gelsemium 200СН 3 гранули на добу. В динаміці проведені загальноклінічні дослідження. Внаслідок комплексного лікування нормалізація показників загострення процесу була досягнута за 18 днів. Був рекомендований прийом Gelsemium 200СН 3 гранули через день на протязі року, настій Валеріани і настоянка Пустирника при тахікардії. За рік спостереження загострення було два рази і перебіг був значно легшим, ніж звичайно

За цей час зменшилася частота і інтенсивність пекучого головного болю, безсоння, зникли прояви алергічного дерматиту, метеотропної ломоти в суглобах і судом в кінцівках, що непокоїли пацієнта на протязі кількох років

За період з 1994 по 2003 роки у відділенні неврології ЦРКЛ №6 ("Медмістечко") і відділенні нетрадиційної медицини кафедри реабілітаційної медицини НМУ було проліковано способом, що заявляється, 80 хворих з діагнозом, який був підтверджений клініко-лабораторними даними. Ремісія захворювання досягалась в середньому раніше на 3,1 дні. На протязі терміну спостереження (3 роки) число загострень на одного хворого в середньому становив 2,3 разів на рік, а період ремісії 5,2 місяців. Таким чином, спосіб лікування СВД із застосуванням гомеопатичних препаратів, що заявляється, забезпечує значне зменшення числа загострень на протязі року. Крім того, гомеопатичні препарати позитивно впливають на супутні ознаки, не викликають токсичних ефектів і добре переносяться хворими при комплексному їх застосуванні разом із загальноновизнаними засобами

Література

1 Вегетативные расстройства / Под ред. А.М. Вейна - М.: ООО «Медицинское информационное агентство», 2003 - 752с

2 Шупман Д.Р., Левин О.С. Неврология. Справочник практ. врача. М.: МЕДпресс-информ, 2002 - 784с

3 Неврология / Под ред. М. Самуэльса. Пер. с англ. - М.: Практика, 1997 - 640с

4 Розповсюдженість алергічних захворювань / Б.М. Пухлик, О.Б. Бондарчук, І.В. Корицька та ін. // Укр. пульм. журн. - 1993, №1 - С.11

5 Belon Ph. Clinical Research Demonstration of Effectiveness// BMJ. -1994, V 309 - P 1329-1332

6 Reilly D. et al. "Is Evidence for Homeopathy reproducible?"// The Lancet. -1994, V 344 - P 1601-1606